

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 102/12
Luksemburg, 19 lipca 2012 r.

Wyrok w sprawie C-337/09 P
Rada / Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd

Trybunał oddalił odwołanie Rady w sprawie antydumpingowej dotyczącej chińskiej spółki Xinanchem, specjalizującej się w produkcji glifosatu

Kontrola państwa chińskiego nad walnym zgromadzeniem akcjonariuszy Xinanchem nie wyłącza automatycznie przyznania tej spółce statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach rynkowych

Unia Europejska chroni swój rynek wewnętrzny przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Unii, tj. przed przywozem produktów mających sztucznie zaniżoną cenę. Zgodnie z antydumpingowym „rozporządzeniem podstawowym”¹ produkty te podlegają procedurze mającej na celu ustalenie ich wartości normalnej. Różnica między nią a wartością zadeklarowaną służy bowiem do ustalenia kwoty cła antydumpingowego nakładanego na importera w celu pozbawienia go konkurencyjnej korzyści, jaką uzyskalby dzięki dumpingowi.

Jeżeli przywozy dumpingowe pochodzą z kraju nieposiadającego gospodarki rynkowej, wartość normalną, co do zasady, określa się w oparciu o cenę lub wartość skonstruowaną danego produktu w analogicznej gospodarce rynkowej państwa trzeciego. Jednakże w wypadku wykazania – na wniosek producenta objętego postępowaniem antydumpingowym i pochodzącego z określonych krajów trzecich nieposiadających gospodarki rynkowej, wśród których znajdują się Chiny – że warunki gospodarki rynkowej przeważają w stosunku do niego, jest on traktowany jak producent z kraju trzeciego posiadającego gospodarkę rynkową. Aby móc skorzystać z tego statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej („SPR”), producent powinien przedstawić dowody wykazujące m.in., że jego decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów² podejmowane są w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt oraz bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa. Przyznanie „SPR” oznacza, że margines dumpingu jest obliczany na podstawie indywidualnych danych producenta, co tytułem zasady ogólnej skutkuje niższym marginesem dumpingu, a nawet jego brakiem.

W 1998 r. Rada ustanowiła cło antydumpingowe na przywozy glifosatu pochodzącego z Chin – podstawowego herbicydu chemicznego szeroko używanego przez rolników na całym świecie.

Podczas przeglądu owych środków antydumpingowych w 2003 r. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group („Xinanchem”), spółka chińska produkująca i sprzedająca glifosat na rynki chiński i światowy, złożyła wniosek o przyznanie „SPR”.

We wrześniu 2004 r., na wniosek Komisji, Rada przyjęła rozporządzenie³ przedłużające środki antydumpingowe. Rozporządzeniem tym został odrzucony wniosek złożony przez Xinanchem,

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1), zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. (Dz.U. L 77, s. 12).

² Koszty i nakłady obejmują w szczególności koszty surowców, technologii i pracy, produkcji, sprzedaży i inwestycji.

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/2004 z dnia 24 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 303, s. 1). W dniu 13 grudnia 2010 r. Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1187/2010 w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 332, s. 31). To rozporządzenie z chwilą jego wejścia w życie w dniu 17 grudnia 2010 r. uchyliło środki antydumpingowe dotyczące tych przywozów i zakończyło postępowanie w ich sprawie. Jednakże w niniejszej sprawie, ponieważ okoliczności faktyczne miały miejsce przed tą datą, nadal znajduje zastosowanie rozporządzenie nr 1683/2004.

w szczególności na tej podstawie, że państwo chińskie jako akcjonariusz sprawowało znaczącą kontrolę nad tym przedsiębiorstwem i ingerowało w ustalanie jego cen eksportowych za pomocą systemu wizowania przez chińską izbę handlową. W związku z tym zastosowano wobec Xinanchem ogólne cło antydumpingowe ustalone na 29,9% na podstawie danych uzyskanych od producentów z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, to znaczy w niniejszej sprawie z Brazylii.

Xinanchem wniosła skargę na to rozporządzenie do Sądu, który wyrokiem z dnia 17 czerwca 2009 r.⁴ stwierdził jego nieważność w zakresie, w jakim dotyczyło ono wskazanej spółki.

Sąd stwierdził, że państwo chińskie, jako mniejszościowy akcjonariusz publiczny tej spółki, ze względu na znaczne rozproszenie udziału prywatnego kontrolowało walne zgromadzenie jej akcjonariuszy, które samo wybierało członków zarządu. Sąd orzekł jednak, że kontrola państwa chińskiego nie może być co do zasady utożsamiana z poważną ingerencją ze strony państwa w decyzje producenta dotyczące cen, kosztów i nakładów⁴. W konsekwencji Rada i Komisja nie mogły automatycznie odmówić Xinanchem przyznania „SPR” bez uwzględnienia przedstawionych przez tę spółkę dowodów.

Ponadto Sąd uznał, że dowody przedstawione przez Xinanchem mogły wykazać, iż mechanizm wizowania jej umów wywozu przez chińską izbę handlową nie został narzucony przez państwo chińskie oraz że Xinanchem mogła swobodnie ustalać swoje ceny eksportowe. Sąd wywiódł z tego, że bez podważenia wartości dowodowej lub wystarczającego charakteru tych dowodów instytucje nie mogły dojść do wniosku, iż za pomocą owego mechanizmu państwo sprawowało znaczącą kontrolę nad tymi cenami.

Rada wniosła odwołanie od wyroku Sądu do Trybunału Sprawiedliwości.

W wydanym dziś wyroku Trybunał stwierdził, że antydumpingowe „rozporządzenie podstawowe” nie zakazuje interwencji państwa wszelkiego rodzaju w przedsiębiorstwach produkcyjnych, lecz wyłącznie poważnych ingerencji w decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów tych przedsiębiorstw. W zakresie, w jakim rozporządzenie to ma na celu zagwarantowanie, aby owe decyzje były podejmowane zgodnie z warunkami gospodarki rynkowej, ingerencja państwa, która ani poprzez swój charakter, ani skutek nie może uczynić owych decyzji niezgodnymi z takimi warunkami, nie może być uznana za poważną.

W tych okolicznościach Trybunał potwierdził stwierdzenie Sądu, zgodnie z którym kontroli sprawowanej w niniejszej sprawie przez państwo chińskie jako akcjonariusza mniejszościowego nad Xinanchem nie można automatycznie utożsamiać z poważną ingerencją ze strony państwa w decyzje tej spółki dotyczące cen, kosztów i nakładów.

Trybunał podkreślił w tym względzie, że taka kontrola z natury nie jest niezgodna z zasadami gospodarki rynkowej i nie musi oznaczać, iż państwo chińskie rzeczywiście w poważny sposób ingerowało w decyzje Xinanchem dotyczące cen, kosztów i nakładów. Trybunał doszedł do wniosku, że w konsekwencji do Rady i Komisji należy ocena, czy dowody dostarczone przez ową spółkę były wystarczające, aby wykazać, że podejmuje ona decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów w odpowiedzi na sygnały rynkowe oraz bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa, czego jednak te instytucje nie uczyniły.

Niemniej Trybunał wyjaśnił, że w kontekście państwa pozbawionego gospodarki rynkowej okoliczność, iż spółka mająca siedzibę w tym państwie jest *de facto* kontrolowana przez akcjonariuszy publicznych, uzasadnia poważne wątpliwości, czy zarząd tej spółki jest dostatecznie niezależny od państwa, aby móc podejmować decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów w sposób niezależny oraz w odpowiedzi na sygnały rynkowe. Rada i Komisja w ramach badania dowodów przedstawionych przez Xinanchem mogłyby zatem uwzględnić tę okoliczność.

Następnie, w odniesieniu do mechanizmu wizowania umów wywozu, Trybunał odrzucił argument Komisji, zgodnie z którym okoliczność, iż chińska izba handlowa mogła odmówić wizowania umów

⁴ Wyrok Sądu z dnia 17 czerwca 2009 r. w sprawie [T-498/04](#) Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group przeciwko Radzie.

wywozu w wypadku nieprzestrzegania ceny referencyjnej, na pierwszy rzut oka stanowi wystarczający dowód ingerencji państwa w ustalanie cen. W tym względzie Trybunał stwierdził, że instytucje nie mogą ograniczać swojej oceny do analizy sytuacji takiej jaka się przedstawia „na pierwszy rzut oka”, jeżeli producent dostarcza dowody, które właśnie mogą ją podważyć. W istocie, szeroki zakres uprawnień dyskrecyjnych, jakim dysponują Rada i Komisja w dziedzinie środków ochrony handlowej, nie zwalnia ich z obowiązku należytego uwzględniania tych dowodów.

Ze względu na to, że żaden z argumentów podniesionych przez Radę i Komisję nie mógł zostać przyjęty, Trybunał **oddalił odwołanie w całości**.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106